

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 04.03.1991, sp. zn. 7 Co 207/91, ECLI:CZ:KSCB:1991:7.CO.207.1991.1

Číslo: 18/1992

Právní věta: Komerční právník může zastupovat účastníka občanského soudního řízení také jako jeho zástupce ve smyslu ustanovení § 24 o.s.ř. na základě plné moci podle ustanovení § 27 odst. 1 o.s.ř. V případě úspěchu účastníka zastoupeného komerčním právníkem v řízení o věci, která není uvedena v ustanovení § 2 odst. 2 zákonů č. 129/1991 Sb. a č. 209/1990 Sb., projeví se ovšem důsledek nesplnění podmínek uvedených v tomto ustanovení ve výroku rozhodnutí soudu o nákladech řízení.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 04.03.1991

Spisová značka: 7 Co 207/91

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Komerční právníci, Zastoupení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 24
§ 27 209/1990 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Českých Budějovicích svým usnesením nepřipustil zastoupení žalobkyně komerčním právníkem s odůvodněním, že z návrhu na zahájení řízení (žaloby o ochranu vlastnického práva) je patrné, že věc nemá žádnou souvislost s podnikatelskou činností žalobkyně, což znamená nesplnění jednoho z předpokladů nutných k tomu, aby mohl komerční právník účastníka občanského soudního řízení zastupovat (§ 2 odst. 2 zákona č. 209/1990 Sb.) /1/.

Žalobkyně se domáhala zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu projednávání za účasti uvedeného právního zástupce žalobkyně. Namítala, že soud prvního stupně neprovedl žádný důkaz pro posouzení toho, zda věc má souvislost s podnikatelskou činností žalobkyně, která hodlá po vyřešení vlastnického sporu využít pozemku parc. č. 46/2 v Č. a na něm stojící chalupy č. 23 k poskytování dočasného ubytování pro rekreační účely, což je činnost podléhající ustanovením zákona č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání. Jde o podnikatelskou činnost budoucí, kterou lze podřadit pod pojem „věci související s podnikatelskou činností“ (§ 2 odst. 1 zákona č. 209/1990 Sb.). Vzhledem k tomu, že dosud nedošlo k odpovídající úpravě procesního postavení komerčního právníka při zástupčí činnosti v občanském soudním řízení, je žalobkyně toho názoru, že by se mělo řídit ustanovením o procesním postavení advokáta per analogiam, nikoliv

ustanovením o obecném zmocněnci. Pak ovšem nemůže soud rozhodovat o připuštění nebo nepřipuštění zastoupení komerčním právníkem podle ustanovení § 27 odst. 2 o. s. ř., jak to učinil svým usnesením soud prvního stupně.

Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil usnesení soudu prvního stupně podle § 212 odst. 1 o. s. ř. a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, když shledal odvolání žalobkyně důvodným.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 24 o. s. ř. se může účastník občanského soudního řízení dát v řízení zastupovat zástupcem, jehož si zvolí. Jde o zastoupení na základě plné moci. Z ustanovení § 25 až § 27 o. s. ř. plyne, že závisí na vůli účastníka, zda a koho si ustanoví zástupcem. Občanský soudní řád (zákon č. 99/1963 Sb. ve znění vyhlášeném pod č. 78/1983 Sb. a ve znění zákona č. 180/1990 Sb.) /2/ nemá ustanovení o tom, že zástupcem může být i komerční právník, ač poskytování právní pomoci patří mezi základní úkoly komerčních právníků (§ 2 zákona č. 209/1990 Sb.). I když procesní postavení komerčního právníka a není upraveno v občanském soudním řádu, nelze dospět k závěru, že by nemohl být zástupcem podle ustanovení § 24 o. s. ř., i když půjde o věc, která nesouvisí s podnikatelskou činností zastoupeného účastníka. V zákoně není ani opora pro to, aby soud samostatným rozhodnutím rozhodoval o nepřipuštění zastoupení účastníka komerčním právníkem jen proto, že věc nemá souvislost s podnikatelskou činností zastoupeného účastníka. Ani v takovém případě není důvod ho vylučovat z možnosti zastupovat účastníka podle ustanovení § 24 o. s. ř. Proto odvolací soud napadené usnesení zrušil podle ustanovení § 221 odst. 1 o. s. ř. a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Posouzení toho, zda komerční právník poskytoval právní pomoc v rámci ustanovení § 2 zákona č. 209/1990 Sb., tj. v souvislosti s podnikatelskou činností žalobkyně, se promítne až ve stadiu rozhodování soudu o nákladech řízení. Jestliže žalobkyně bude mít ve věci úspěch a bude mít právo na náhradu nákladů řízení, přízná soud i odměnu ve smyslu ustanovení § 14 ve výši odpovídající vyhláše č. 270/1990 Sb. /3/ , pokud dojde k závěru, že právní pomoc byla poskytnuta v rámci ustanovení § 2 zákona č. 209/1990 Sb. Jestliže však dospěje soud k závěru, že komerční právník poskytoval právní pomoc, aniž by šlo o věc ve smyslu uvedeného ustanovení, právo na úhradu nákladů řízení od žalované náležit žalobkyni nebude.

Pokud po zrušení napadeného usnesení bude žalobkyně trvat na zastoupení komerčním právníkem, nemůže jí soud v tom bránit, avšak v případě neúspěchu se důsledky podle posouzení soudu promítnou v rozhodnutí o nákladech řízení.

Poznámky pod čarou:

1) Ve Slovenské republice srov. § 2 odst. 2 zákona č. 129/1991 Sb.

2) a dále i ve znění zákona č. 519/1991 Sb.

3) Ve Slovenské republice vyhláše č. 180/1991 Sb.